

Mlčení - Rottrová, Marie

Studené a cizí oči máš, pečeť přísnou místo úst
chci být blízko nich tak krásně vláčná a přítulná
a tvá
Odoláváš lstivým nástrahám i ve dne i v noci
co teď já s tou skálou mlčení, tvého mlčení

Co ty lásko na to, promiň, já se ptám
mlčení je zlato, tak dost už ho mám
spíš hrom a blesk než stálé dusno v ovzduší
jsme jak dva stíny, to nám vůbec nesluší
Jsi tu a nejsi tu, je dlouho k úsvitům
když bdím

Jsem pro náhlou ztrátu paměti
zapomeň, tak jako já
mně se stále zdá, že tvůj hlas slyším
jak říká mi tak pojď
v slzách šťastná ve tvé náruči se choulím, se ztrácím
Mezi námi nic než mlčení, krásné mlčení

Nevinná i vinná se tu pálím dál
To ne já, to jiná, och kéž za to stál
Čert vem psí dny, kdy se to všechno zamotá
nejsou jen svátky, ber i jiné stránky života
pro slabou chvíli snad všechno teď máme vzdát

Hej paní lásko, co ty na to
jako zázrak včera přišla's k nám
Dnes tvé plány matou, jsme dva, každý sám
Je jako kámen, ty prý hory přenášíš
tak aspoň trochu pohni s ním, ať je mi blíž
oo, až bude na dotek mlčení jako lék
chci brát

Mlčení
jak hudbou zní - má mě rád